

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK w GDAŃSKU

RGD.61-7/14/HK

Gdańsk, dnia 13 listopada 2014r.

DECYZJA NR RGD.19/2014

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 z późniejszymi zmianami), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego, z urzędu, przeciwko przedsiębiorcy Grzegorzowi Sztuczce, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „KAMDEX” Grzegorz Sztuczka w Cztuchowie,

działając imieniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

- I na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy, działania Grzegorza Sztuczki, polegające na stosowaniu we wzorcu umowy pn.:
- „Umowa na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” postanowień o treści:
 - [a] „Usługobiorca nie może odsprzedawać w żadnej postaci usługi, wykupionej u Usługodawcy, pod rygorem rozwiązania w trybie natychmiastowym umowy [...]” (§ 10),
 - [b] „Usługodawca zastrzega sobie prawo do natychmiastowego zaprzestania świadczenia usług bez odszkodowania, jeśli Usługobiorca uporczywie i w sposób oczywisty narusza postanowienia regulaminu lub nie naruszając regulaminu, swoimi działaniami powoduje lub choćby przyczynia się do tego, że sieć radiowa nie działa poprawnie, a przyczyn tego stanu rzeczy nie można usunąć bez zaprzestania świadczenia usług Usługobiorcy.” (§ 12),
 - [c] „Usługodawca może rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym w przypadku zalegania z zapłatą przez Usługobiorcę powyżej 30 dni” (§ 14 ust. 1),
 - „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” postanowienia o treści:
 - [d] „W przypadku przekroczenia terminu płatności o 10 dni, Abonentowi zostanie odłączona część usług do czasu uregulowania zaległości. W szczególnych przypadkach P.H.U. „KAMDEX” ma również prawo rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym.” (§ 3 Opłaty, ust. 8),
 - „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+” postanowienia o treści:
 - [e] „UWAGA!!!! Nieuregulowanie należności za bieżący Abonament do dnia 15-go każdego miesiąca powoduje zablokowanie dostępu do sieci Internet do czasu zaksięgowania wpłaty na rachunku Usługodawcy.”,

- „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” postanowienia o treści:

[f] „W przypadku gdy do rozwiązania umowy dojdzie z winy Abonenta, w tym w szczególności w razie braku zapłaty, Abonent będzie zobowiązany do zapłaty dodatkowo kary umownej w wysokości 40% zadłużenia brutto, jednak nie mniej niż 450,00 netto zł z tytułu kosztów windykacji. [...]” (§ 3 Opłaty, ust. 9)

uznanych za niedozwolone i wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (tekst ujednoczony: Dz.U. z 2014r., poz. 101 z późniejszymi zmianami), m.in. pod numerami: 2049 i 2050 [a-e] oraz 1767 i 1768 [f],

i stwierdza się zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 6 marca 2014r.;

- II na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ww. ustawy, działania Grzegorza Sztuczki, polegające na umieszczeniu we wzorcu umowy pn.

- „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+” postanowienia o treści:

„Usługodawca zastrzega sobie prawo do zmian cen w przypadku przyczyn nie zależnych od Usługodawcy tj. zmiany stawki VAT na usługi telekomunikacyjne, wprowadzenie opłat celnych, zmiana prawa telekomunikacyjnego dotyczącego opłat i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych, bez uprzedniego powiadomienia Abonenta.”,

pozostającego w sprzeczności z art. 61 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (tekst ujednoczony: Dz. U. z 2014 r., poz. 243),

i stwierdza się zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 6 marca 2014r.;

- III na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 264 § 1 i art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst ujednoczony: Dz.U. z 2013r., poz. 267 z późniejszymi zmianami), w związku z art. 83 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć przedsiębiorcę Grzegorza Sztuczkę kosztami postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, w kwocie 26,60 zł (słownie: dwadzieścia sześć 60/100 złotych), i zobowiązuje do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

- [1] W trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego w związku z wystąpieniem konsumenta, mieszkająca Człuchowa, pod sygnaturą akt RGD.405-66/13/HK, Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pozyskała m.in. wzorce umowy stosowane w obrocie z konsumentami przez przedsiębiorcę Grzegorza Sztuczkę, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „KAMDEX” Grzegorz Sztuczka w Człuchowie, pn.:

- „Umowa na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+”,
- „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+”,
- „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+”.

- [2] Wobec tego, iż analiza ww. wzorców ujawniła, że:

- zawarte w nich postanowienia, o których mowa w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, mogą być uznane za tożsame z postanowieniami niedozwolonymi, wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r.

Kodeks postępowania cywilnego (tekst ujednoczony: Dz.U. z 2014r., poz. 101 z późniejszymi zmianami), np. pod numerami: 2049 i 2050 [a-e] oraz 1767 i 1768 [f],

- postanowienie, o którym mowa w punkcie II sentencji decyzji administracyjnej, narusza obowiązki wynikające z art. 61 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (tekst ujednoczony: Dz. U. z 2014 r., poz. 243),

Delegatura UOKiK w Gdańsku postanowiła o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i wszczęciu, na podstawie postanowienia nr 93 z dnia 1 kwietnia 2014r., postępowania w sprawie podejrzenia stosowania przez Grzegorza Sztuczkę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 2 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[3] W trakcie korespondencji prowadzonej przez Prezesa Urzędu z Grzegorzem Sztuczką przedsiębiorca podniósł m.in., iż:

- „przytoczone w zawiadomieniu z dnia 1 kwietnia 2014r. wzorce umów oraz cytowane ich postanowienia aktualnie nie są [...] stosowane w żadnym zakresie”,
- „wskazane wzorce umowy i regulaminu zostały sporządzone jako projekty, celem dokonania ich szczegółowej korekty, w szczególności pod kątem ich zgodności z prawem i nienaruszania przez nie interesów konsumentów”, a „[w] okresie, w którym doszło do zawarcia z konsumentem umowy o treści zawierającej niedozwolone postanowienia, [przedsiębiorca był] na etapie przygotowywania jednolitego wzorca umowy i regulaminu dla klientów [...] firmy”,
- w okresie stosowania wzorców umowy kwestionowanych przez Prezesa Urzędu „nie budziły [one] [...] żadnych wątpliwości odnośnie [...] treści, zarówno [po stronie przedsiębiorcy], jak i [...] klientów”, tym bardziej, że powstały „na podstawie ogólnodostępnych umów proponowanych przez największych dostawców usług dostępu do Internetu”, a ta okoliczność sugerowała przedsiębiorcy, iż „ich zapisy muszą być zgodne z prawem, skoro są tak powszechnie stosowane”,
- „kwestionowane postanowienia zawarte były w treści umów i regulaminów stosowanych jedynie w okresie od 23 października 2013r. do 6 marca 2014r.”, wykorzystywano je wyłącznie „sporadycznie”, a po powzięciu wiadomości o „możliwości istnienia [we wzorcach] klauzul niedozwolonych” podjęte zostały „wszelkie niezbędne kroki celem likwidacji stanu budzącego jakiegokolwiek wątpliwości i podejrzenia w zakresie świadczenia przez [przedsiębiorcę] usług”,
- od dnia 7 marca 2014r. nowe umowy, których przykładowe kopie przekazano, były już zawierane z abonentami wg wzorców niezawierających „kwestionowanych postanowień”,
- o zmianach, które weszły w życie „[dotychczasowi] abonenci zostali powiadomieni na piśmie poprzez doręczenie im na wskazane adresy zawiadomień, ze wskazaniem tych zmian” (na rzecz tego twierdzenia dołączono kopię stosownego pisma z dnia 1 lutego 2014r.), przy czym „doręczeń dokonywali pracownicy firmy”, informację o zmianach we wzorcach umowy eksponowano także na stronie internetowej www.kamdex.pl,
- „żadne z kwestionowanych postanowień nigdy nie zostało zastosowane w praktyce w odniesieniu do któregokolwiek z [...] klientów”, w szczególności „z uwagi na chęć utrzymania poprawnych relacji z klientami, również z takimi, którzy nie wywiązywali się ze swojej strony z łączącego strony stosunku prawnego”,
- mając na uwadze powyższe wnosi o „umorzenie postępowania, w szczególności zważywszy na brak przesłanek do jego wszczęcia”, a w wypadku innego stanowiska Prezesa Urzędu „o wydanie decyzji stosownie do treści art. 27 ust. 2 w zw. z art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co uzasadnione jest faktem, iż nawet przy uznaniu wyżej opisanego zdarzenia za niedozwoloną praktykę, przedmiotowe wzorce nie są [...] w chwili obecnej już stosowane”.

- [4] Pismem z dnia 24 października 2014r. Prezes Urzędu poinformował Grzegorza Sztuczkę o zakończeniu postępowania dowodowego i możliwości zapoznania się z materiałem zebrany w sprawie, z możliwości tej w dniu 6 listopada 2014r. skorzystał pełnomocnik przedsiębiorcy.

W TRAKCIE POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO I POSTĘPOWANIA W SPRAWIE STOSOWANIA PRAKTYK NARUSZAJĄCYCH ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW PREZES URZĘDU USTALIŁ, CO NASTĘPUJE.

- [5] Grzegorz Sztuczka, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe „KAMDEX” w Człuchowie (NIP 8431002752, REGON 770771468), jest wpisany:
- do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej pod numerem 2342.

Stosownie do treści wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jako przedmiot działalności PHU „KAMDEX” wskazuje się:

- dostarczanie sieci telekomunikacyjnej, tj.:
 - ✓ stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej,
 - ✓ sieci transmisji danych,
 - świadczenie usług telekomunikacyjnych, tj.:
 - ✓ usługi transmisji danych/ świadczonej we własnej sieci telekomunikacyjnej,
 - ✓ usługi transmisji danych/świadczonej z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej innego operatora,
 - ✓ usługi zapewnienia dostępu do sieci Internet/świadczonej we własnej sieci telekomunikacyjnej,
 - ✓ usługi zapewnienia dostępu do sieci Internet/świadczonej z wykorzystaniem sieci telekomunikacyjnej innego operatora,
 - ✓ usługi telekomunikacyjnej sprzedawanej we własnym imieniu i na własny rachunek, wykonywanej przez innego dostawcę usług/telefonicznej świadczonej w publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej,
 - ✓ usługi telekomunikacyjnej sprzedawanej we własnym imieniu i na własny rachunek, wykonywanej przez innego dostawcę usług/transmisji danych,
 - ✓ usługi telekomunikacyjnej sprzedawanej we własnym imieniu i na własny rachunek, wykonywanej przez innego dostawcę usług/zapewnienia dostępu do Internetu,
 - ✓ publicznie dostępnej usługi telefonicznej świadczonej w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.
- [6] Jak wskazuje na to materiał dowodowy zebrany w sprawie, w obrocie z konsumentami Grzegorz Sztuczka stosował m.in. wzorce umowy:
- „Umowa na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+”,
 - „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+”,
 - „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+”.

w których znalazły się nie tylko postanowienia zakwestionowane przez Prezesa Urzędu, wymienione w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, tożsame z postanowieniami uznanymi za niedozwolone i wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

- „Tele 2 uprawniona będzie do (...) obciążania Klienta kosztami wzywania go do zapłaty (w wysokości określonej w cenniku). Klient zobowiązany będzie do pokrycia kosztów takiej procedury (w wysokości określonej w cenniku). Wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty reklamowanej należności.” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1767),
- „Koszty wzywania do zapłaty w przypadku opóźnienia w zapłacie należności (par. 4 ust. 6 Regulaminu) wynoszą 10 zł (kwota nie podlega VAT). Koszty procedury windykacyjnej wynoszą 15% kwoty netto windykowanej należności (kwota nie podlega VAT).” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1768),
- „Operator zastrzega sobie prawo do wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym lub zawieszenia świadczenia usług telekomunikacyjnych, bez prawa do odszkodowania oraz bez wcześniejszego uprzedzenia Abonenta w przypadkach: innego naruszenia przez Abonenta postanowień niniejszego Regulaminu, działania na szkodę Orange lub korzystania z usług telekomunikacyjnych Operatora niezgodnie z prawem lub umową (§ 20 ust. 3 pkt 3.6 Regulaminu)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2009r., sygnatura akt XVII AmC 428/09, numer postanowienia w rejestrze: 2049),
- „Jeżeli Abonent nie zapłacił należności za usługi telekomunikacyjne w terminie 30 dni kalendarzowych od daty płatności wskazanej w rachunku telefonicznym, Operator ma prawo zawiesić świadczenie wszelkich usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta oraz wypowiedzieć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym, bez prawa do odszkodowania ze strony Operatora z tytułu jednostronnego wypowiedzenia umowy i bez konieczności wcześniejszego uprzedzenia Abonenta (§ 20 ust. 12 Regulaminu)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2009r., sygnatura akt XVII AmC 428/09, numer postanowienia w rejestrze: 2050);

ale i postanowienie zakwestionowane przez Prezesa Urzędu wymienione w punkcie II sentencji decyzji administracyjnej, naruszające obowiązki przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wynikające z art. 61 ust. 5 i 6 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

- [7] Według oświadczeń Grzegorza Sztuczki, poświadczonych kopiami dokumentów przez niego przekazanych, kwestionowane przez Prezesa Urzędu wzorce umowy (postanowienia tych wzorców) były stosowane w obrocie konsumenckim nie dłużej niż do dnia 6 marca 2014r.
- [8] Wg oświadczenia złożonego przez Grzegorza Sztuczkę przy piśmie z dnia 22 lipca 2014r., z usług przedsiębiorcy korzystało 1277 osób.

MAJĄC NA UWADZE ZEBRANY W SPRAWIE MATERIAŁ DOWODOWY, PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

- [9] Podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest ustalenie, czy w rozpatrywanej sprawie doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego, bowiem, zgodnie z art. 1 ust. 1 ww. ustawy, określa ona warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów właśnie w interesie publicznym, a wobec powyższego godzi się uznać, iż regulacja ta należy do sfery prawa publicznego, a zatem instrumenty w niej przewidziane mogą być stosowane tylko i wyłącznie wtedy, gdy na skutek działań przedsiębiorców naruszony został interes publicznoprawny. Tak w toku postępowania, jak i przy wydawaniu decyzji administracyjnej Prezes Urzędu powinien być zatem rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej¹.

Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym i w każdej sprawie powinien on być odrębnie ustalony i konkretyzowany.

¹ Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 4 lipca 2001r., sygnatura akt XVII Ama 108/00.

W ocenie Prezesa Urzędu, sprawa, którą kończy niniejsza decyzja administracyjna, ma taki, tj. publicznoprawny, charakter, a to dlatego, że dotyczy ona szeroko rozumianej ochrony interesu bliżej nieokreślonej grupy konsumentów, którzy byli lub mogli być klientami korzystającymi z ofert/usług przedkładanych im i świadczonych przez Grzegorza Sztuczkę, co najmniej potencjalnie narażonymi na konsekwencje stosowania przez tego przedsiębiorcę postanowień wzorców umowy naruszających zbiorowe interesy konsumentów, a okoliczność ta w stopniu wystarczającym uzasadnia podjęcie przez Prezesa Urzędu działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

[10] W postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja administracyjna, skarżonemu przedsiębiorcy postawiono zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 1, „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów”, natomiast zgodnie z ust. 2 tego artykułu, „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeks postępowania cywilnego [...]”.

Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanymi wyżej przepisami art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, niezbędne jest wykazanie, iż spełniają one łącznie następujące przesłanki:

- są działaniami przedsiębiorcy, które ujawniają się w obrocie konsumenckim, a więc dotyczą relacji przedsiębiorca-konsument,
- stanowią działanie bezprawne,
- naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

[11] Stosownie do art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod pojęciem przedsiębiorcy rozumie się m.in. przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2013r., poz. 672 z późniejszymi zmianami), w której, odpowiednio w art. 4 ust. 1, przyjęto, iż jest nim osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

Wynika stąd, iż działania Grzegorza Sztuczki mogą podlegać, jako działania przedsiębiorcy, kontroli i ocenie dokonywanym na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Równocześnie, zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 22¹ Kodeksu cywilnego, za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Wobec tego, że fakt stosowania przez Grzegorza Sztuczki w obrocie z konsumentami m.in. wzorców umowy pn. „Umowa na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+”, „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” i „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+” nie budzi wątpliwości, okoliczność ta przesądza o tym, iż pierwszą z przesłanek należy uznać za spełnioną.

[12] Z kolei, bezprawność jest ujmowana tradycyjnie jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie porządku prawnego obejmuje nakazy i zakazy wynikające z norm prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów.²

² Tak Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z dnia 13 listopada 2007r., sygnatura akt XVII AmA 45/07.

Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego oraz z nakazami i zakazami wynikającymi z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów.

O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego.³ Równocześnie, dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy (w znaczeniu subiektywnym, oznaczającym wadliwość procesu decyzyjnego sprawcy) i stopień tej winy, a także świadomość istnienia naruszonych norm prawnych.

- [13] W okolicznościach sprawy, którą kończy decyzja administracyjna, bezprawność działania przedsiębiorcy może być najpierw wywiedziona z tożsamości odpowiednich postanowień wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy Kodeks postępowania cywilnego, oraz postanowień kwestionowanych przez Prezesa Urzędu, wskazanych w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej. Na rzecz takiego stanowiska przemawia to, iż zakaz stosowania tych pierwszych nie ogranicza się jedynie do przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz rozciąga się również na wszystkich innych przedsiębiorców posługujących się postanowieniami identycznymi, tożsamymi, bowiem art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego prawomocność przedmiotowego wyroku rozszerza - od chwili wpisania wzorca umowy do ww. rejestru - również na osoby trzecie.

Wpis określonego postanowienia do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie określonej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych.

Równocześnie, nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Za niedozwolone mogą zostać uznane również postanowienia wzorców umów mieszczące się w hipotezie postanowienia wpisanego do rejestru, którego treść będzie ustalona w oparciu o dokonaną jego wykładnię, bowiem stosowanie do postanowienia o treści zbliżonej tak samo godzi w interesy konsumentów, jak stosowanie postanowienia identycznego z tym, które zostało wpisane do rejestru.

- [14] W ocenie Prezesa Urzędu postanowienia wzorców umowy wykorzystywanych w obrocie konsumenckim przez Grzegorza Sztuczkę, wymienione w punkcie I sentencji decyzji administracyjnej, mogą być uznane za tożsame, tak co do celu, jak i skutku ich stosowania, z odpowiednimi postanowieniami wpisanymi na podstawie prawomocnych wyroków SOKiK do rejestru postanowień niedozwolonych, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, i, w konsekwencji, naruszać przepisy art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Argumentując na rzecz słuszności tej tezy zestawiono poniżej postanowienia kwestionowane, odpowiadające im postanowienia niedozwolone, wprowadzone do rejestru, oraz wskazano przesłanki dowodzące ich tożsamości.

AD I [A-E] SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ

I tak:

- ❖ we wzorcu umowy pn. „Umowa na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” Grzegorz Sztuczka stosuje postanowienia o treści:
 - [a] „Usługobiorca nie może odsprzedawać w żadnej postaci usługi, wykupionej u Usługodawcy, pod rygorem rozwiązania w trybie natychmiastowym umowy [...]” (§ 10),
 - [b] „Usługodawca zastrzega sobie prawo do natychmiastowego zaprzestania świadczenia usług bez odszkodowania, jeśli Usługobiorca uporczywie i w sposób oczywisty narusza postanowienia regulaminu lub nie naruszając regulaminu, swoimi działaniami powoduje lub choćby przyczynia się do tego, że sieć radiowa nie działa poprawnie, a przyczyn

³ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2002r., I PKN 267/2001.

tego stanu rzeczy nie można usunąć bez zaprzestania świadczenia usług Usługobiorcy.” (§ 12),

[c] „Usługodawca może rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym w przypadku zalegania z zapłatą przez Usługobiorcę powyżej 30 dni” (§ 14 ust. 1),

- ❖ we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAMDEX+” postanowienie o treści:

[d] „W przypadku przekroczenia terminu płatności o 10 dni, Abonentowi zostanie odłączona część usług do czasu uregulowania zaległości. W szczególnych przypadkach P.H.U. „KAMDEX” ma również prawo rozwiązać umowę w trybie natychmiastowym.” (§ 3 Opłaty, ust. 8),

- ❖ we wzorcu umowy pn. „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U. +KAMDEX+” postanowienie o treści:

[e] „UWAGA!!!! Nieuregulowanie należności za bieżący Abonament do dnia 15-go każdego miesiąca powoduje zablokowanie dostępu do sieci Internet do czasu zaksięgowania wpłaty na rachunku Usługodawcy.”,

podczas gdy w rejestrze postanowień umowy uznanych za niedozwolone zapisano m.in. postanowienia o treści:

- „Operator zastrzega sobie prawo do wypowiedzenia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym lub zawieszenia świadczenia usług telekomunikacyjnych, bez prawa do odszkodowania oraz bez wcześniejszego uprzedzenia Abonenta w przypadkach: innego naruszenia przez Abonenta postanowień niniejszego Regulaminu, działania na szkodę Orange lub korzystania z usług telekomunikacyjnych Operatora niezgodnie z prawem lub umową (§ 20 ust. 3 pkt 3.6 Regulaminu)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2009r., sygnatura akt XVII AmC 428/09, numer postanowienia w rejestrze: 2049),
- „Jeżeli Abonent nie zapłacił należności za usługi telekomunikacyjne w terminie 30 dni kalendarzowych od daty płatności wskazanej w rachunku telefonicznym, Operator ma prawo zawiesić świadczenie wszelkich usług telekomunikacyjnych na rzecz Abonenta oraz wypowiedzieć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych ze skutkiem natychmiastowym, bez prawa do odszkodowania ze strony Operatora z tytułu jednostronnego wypowiedzenia umowy i bez konieczności wcześniejszego uprzedzenia Abonenta (§ 20 ust. 12 Regulaminu)” (wyrok SOKiK z dnia 24 listopada 2009r., sygnatura akt XVII AmC 428/09, numer postanowienia w rejestrze: 2050).

Zdaniem SOKiK, który podzielił stanowisko Prezesa Urzędu wyrażone w pozwie, tak postanowienie wpisane pod numerem 2049, jak i pod numerem 2050 są „sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszają interes konsumenta, tym samym stanowią niedozwolone postanowienia umowne, o którym mowa w art. 385¹§ 1 kc”.

W szczególności, SOKiK podniósł m.in., iż:

- (w odniesieniu do postanowienia wpisanego do rejestru pod numerem 2049)
„zapis ten jest niejednoznaczny i niejasny, przejawiający się bardzo wysoką ogólnością [...], dając pozwanej szeroką możliwość interpretacji zachowań konsumenta, za który pozwana przyznała sobie możliwość zastosowania wobec niego bardzo dotkliwej sankcji”, a to „powoduje [...] możliwość wypowiedzenia umowy nawet za nieumyślne naruszenie postanowień regulaminu [...]”, tym bardziej, że „[z]apis wzorca nie przewiduje poinformowania abonenta o naruszeniach regulaminu, a daje możliwość natychmiastowego wypowiedzenia umowy”, niezależnie od tego, że „Sąd zdaje sobie sprawę, że abonent może wykorzystać świadczoną na jego rzecz usługę na przykład w celach przestępczych, jednakże zapis regulaminu nie przewiduje możliwości wyjaśnień działań przez abonenta, a prowadzi do natychmiastowego rozwiązania umowy, bez odszkodowania.”,
- (w odniesieniu do postanowienia wpisanego do rejestru pod numerem 2050)

„umowa zawierana pomiędzy PTK a abonentem jest umową wzajemną, a kwestionowany zapis dotyczy rozwiązania takiej umowy ze skutkiem natychmiastowym, stąd nie może mieć zastosowania zapis art. 492 kc i 494 kc, w których to przepisach jest mowa o odstąpieniu od umowy”, stąd „uprawnienie do rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym powinno być poprzedzone wezwaniem konsumenta do zapłaty zaległej należności”, bowiem „inny zapis narusza interes konsumenta”.

Zważywszy na to, że tak w postanowieniach kwestionowanych, jak i w postanowieniach wpisanych do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, występują zapisy „niejednoznaczne i niejasne, [...] [dające] pozwanej szeroką możliwość interpretacji zachowań konsumenta, za które pozwana przyznała sobie możliwość zastosowania wobec niego dotkliwej sankcji”, zważywszy też na to, że nie przewidziano w nich również wcześniejszego wezwania konsumenta do złożenia wyjaśnień w kwestiach, które miałyby stać się ostatecznie powodem wypowiedzenia umowy (bez zachowania terminu wypowiedzenia) bądź zawieszenia świadczenia usług, uznaje się, iż postanowienia kwestionowane i postanowienia wpisane do rejestru pod numerami 2049 i 2050 mogą być, co do celu i skutków, uznane za zbliżone, tożsame.

AD I [F] SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ

Ponadto:

- we wzorcu umowy pn. „Regulamin świadczenia usług sieci szkieletowej firmy P.H.U. +KAM-DEX+” Grzegorz Sztuczka stosuje postanowienie o treści:

[f] „W przypadku gdy do rozwiązania umowy dojdzie z winy Abonenta, w tym w szczególności w razie braku zapłaty, Abonent będzie zobowiązany do zapłaty dodatkowo kary umownej w wysokości 40% zadłużenia brutto, jednak nie mniej niż 450,00 netto zł z tytułu kosztów windykacji. [...]” (§ 3 Oplaty, ust. 9)

podczas gdy w rejestrze postanowień umowy uznanych za niedozwolone zapisano m.in. postanowienia o treści:

- „Tele 2 uprawniona będzie do (...) obciążania Klienta kosztami wzywania go do zapłaty (w wysokości określonej w cenniku). Klient zobowiązany będzie do pokrycia kosztów takiej procedury (w wysokości określonej w cenniku). Wniesienie reklamacji nie wstrzymuje obowiązku zapłaty reklamowanej należności.” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1767),
- „Koszty wzywania do zapłaty w przypadku opóźnienia w zapłacie należności (par. 4 ust. 6 Regulaminu) wynoszą 10 zł (kwota nie podlega VAT). Koszty procedury windykacyjnej wynoszą 15% kwoty netto windykowanej należności (kwota nie podlega VAT).” (wyrok SOKiK z dnia 16 września 2008r., sygnatura akt XVII AmC 13/08, numer postanowienia w rejestrze: 1768).

Stanowisko SOKiK co do faktycznej abuzywności klauzul o numerach 1767 i 1768, wyrażone w wyroku z dnia 16 września 2008r., podzielił również Sąd Apelacyjny w wyroku z dnia 4 czerwca 2009r., sygnatura akt VI ACA 1665/08, podnosząc w nim, iż:

- „Oceniając [...] postanowienia regulaminu i cennika podstawowego stosowanego przez spółkę Tele2 Polska dotyczące obciążenia konsumenta kosztami wezwania do zapłaty oraz kosztami procedury windykacyjnej świadczonej na rzecz pozwanej przez podmioty trzecie [...], stwierdzić należy, że naruszają one dobre obyczaje poprzez naruszenie równorzędności stron umowy na skutek nałożenia na konsumenta obowiązków nie znajdujących odzwierciedlenia w obowiązkach przedsiębiorcy oraz poprzez obciążenie tymi kosztami konsumenta w każdym przypadku, niezależnie od zasadności wystosowanego do niego wezwania do zapłaty, jak i zasadności skierowania sprawy na drogę postępowania windykacyjnego.”,
- „[...] redakcja postanowień umownych zawartych w § 4 pkt 6 i 7 regulaminu [...] stwarza niczym nie uzasadnione podstawy do obciążenia konsumenta kosztami wezwań do zapłaty, jak i kosztami czynności windykacyjnych w sytuacji, gdy kwestie związane z dochodzeniem roszczeń wobec konsumenta nie znajdują uzasadnienia faktycznego (np. w sytuacji uwzględnie-

nia reklamacji) czy też prawnego (wobec np. przedawnienia roszczenia). Zakwestionowane postanowienia wzorca umowy nie mówią o zasadnym wezwaniu do zapłaty ani zasadnym rozpoczęciu procedury windykacyjnej, nie mówią o zwłoce w zapłacie należności tylko o opóźnieniu, a tym samym, jak już zostało powiedziane, w każdym przypadku obciążają konsumenta wymienionymi w nich kosztami, niezależnie od tego, czy koszty te zostały w istocie wywołane nienależytym wykonaniem umowy przez konsumenta, czy też nie”,

- aczkolwiek „rację przyznać należy pozwanej, że koszty wezwań konsumenta do spełnienia świadczenia, jak i koszty pozostałych działań zmierzających do wyegzekwowania długu stanowią dodatkową szkodę po jej stronie”, to przecież „nie w każdym przypadku spowodowaną niezgodnym z umową zachowaniem się konsumenta”, a „sama pozwana nie może przy tym decydować, kiedy taki przypadek zachodzi, a kiedy nie, innymi słowy nie może w oparciu o zakwestionowane postanowienia regulaminu domagać się naprawienia szkody, nie wykazując konsumentowi jej zasadności ani wysokości, nie dając mu w ogóle możliwości do jej zakwestionowania i obciążając go w każdym przypadku obowiązkiem pokrycia tych kosztów”,
- „To samo dotyczy postanowień Cennika Podstawowego [...] ustanawiających wysokość opłaty za wezwanie do zapłaty na poziomie 10 zł i wysokość kosztów procedury windykacyjnej 15% windykowanej należności, a więc w całkowitym oderwaniu od rzeczywistej wysokości szkody, której poziom powinny określać okoliczności każdego przypadku.”

Mając na uwadze, iż konsument, z winy którego miałyby dojść do rozwiązania umowy byłby obciążony, również w wypadku postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu, koniecznością „zapłaty dodatkowej kary umownej w wysokości 40% zadłużenia brutto, jednak nie mniej niż 450,00 netto z tytułu kosztów windykacji”, mając na uwadze także i to, że treść przedmiotowego postanowienia stwarza przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu niczym nieuzasadnione podstawy do obciążenia konsumenta kosztami czynności windykacyjnych nawet w sytuacjach, gdy kwestie związane z dochodzeniem roszczeń nie znajdują faktycznego uzasadnienia (tj. choćby wtedy, gdy powstają wątpliwości co do zasadności przyjęcia przez dostawcę określonych przesłanek jako dopuszczających rozwiązanie przez niego, z winy abonenta, umowy łączącej strony), jak i to, że obowiązek zapłaty „dodatkowej kary umownej” obciążałby konsumenta w każdym wypadku, „niezależnie od zasadności [...] skierowania sprawy na drogę postępowania windykacyjnego” (pozostając jednocześnie w „całkowitym oderwaniu od rzeczywistej wysokości szkody, której poziom powinny określać okoliczności każdego wypadku”), Prezes Urzędu stwierdza, iż argumentacja Sądu Apelacyjnego odnosząca się do przesłanek warunkujących wpisanie do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone o numerach 1767 i 1768 znajduje zastosowanie, *per analogiam*, również do postanowienia kwestionowanego, a ta okoliczność pozwala na uznanie za dowiedzioną jego zbieżność z tymi klauzulami.

[15] Z kolei, bezprawność działania Grzegorza Sztuczki może też być wywiedziona ze sprzeczności postanowienia, o którym mowa w punkcie II sentencji decyzji administracyjnej, wpisanego do wzorca umowy pn. „Opcje umów na świadczenie usług dostępu do Internetu w sieci P.H.U.+KAMDEX+”, o treści:

- „Usługodawca zastrzega sobie prawo do zmian cen w przypadku przyczyn nie zależnych od Usługodawcy tj. zmiany stawki VAT na usługi telekomunikacyjne, wprowadzenie opłat celnych, zmiana prawa telekomunikacyjnego dotyczącego opłat i warunków świadczenia usług telekomunikacyjnych, bez uprzedniego powiadomienia Abonenta.”,

z przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, a to dlatego, że przedsiębiorca, pomimo ciężącego na nim wymogu wynikającego z treści art. 61 ust. 5 i 6 tej ustawy, tj. obowiązku doręczenia przez dostawcę usług telekomunikacyjnych na piśmie abonentowi oraz podania do publicznej wiadomości treści każdej proponowanej zmiany w cenniku, z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian, a także obowiązku informowania abonenta o prawie do wypowiedzenia umowy w wypadku braku akceptacji dla tych zmian, a w określonych wypadkach - także o tym, iż w razie skorzystania z prawa wypowiedzenia umowy dostawcy nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze oraz zwrot ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6

ustawy, takiego obowiązku informacyjnego we wzorcu umowy nie realizował, czym naruszał, zdaniem Prezesa Urzędu, art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

- [16] Za spełnioną należy uznać także i trzecią przesłankę, o której mowa w punkcie [10] uzasadnienia decyzji administracyjnej, tj. naruszenie zbiorowych interesów konsumentów przez kwestionowane wyżej postanowienia wzorców umowy.

I tak, stosownie do treści przepisu art. 24 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w którym sformułowano definicję negatywną zbiorowego interesu konsumentów, nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów.

Z kolei, stosownie do treści art. 1 ust. 1 ustawy przyjmuje się, iż o zbiorowych interesach konsumentów mówi się wtedy, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne, a ich negatywne skutki mogą dotknąć każdego, obecnego lub przyszłego, konsumenta będącego lub mogącego być jego kontrahentem, trudno natomiast mówić o nich wtedy, gdy zasięgiem działań przedsiębiorcy i skutków tych działań objęci są co najwyżej konsumenci indywidualni lub grupa tych konsumentów, i tylko oni, a nie ogół konsumentów, mieliby być objęci szczególną ochroną wynikającą z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.⁴

Zdaniem Prezesa Urzędu, w sprawie którą kończy niniejsza decyzja administracyjna warunek ten jest spełniony, a to dlatego, że oferta usług telekomunikacyjnych przedstawiana i proponowana abonentom przez Grzegorza Sztuczkę, zawierająca postanowienia niedozwolone, sprzeczne z zakazami wynikającymi z art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 oraz art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, adresowana była lub mogła być adresowana nie do ściśle określonego, konkretnego konsumenta, nawet nie do ich ograniczonej grupy, lecz do z góry nieokreślonej, trudnej do zidentyfikowania liczby konsumentów, których sytuacja była lub mogła być podobna.

Już tylko w uzupełnieniu stanowiska przedstawionego wyżej Prezes Urzędu chciałby przywołać dodatkowo pogląd, jaki wyraził w jednym z wyroków SOKiK, odpowiednio do którego „jeżeli potencjalną daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach, to ma miejsce naruszenie zbiorowych interesów”⁵.

- [17] Wobec tego, iż wszystkie wskazane wcześniej przesłanki, o których mowa w art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zostały w stanie faktycznym sprawy spełnione, wobec tego, iż Grzegorz Sztuczka zaprzestał stosowania postanowień kwestionowanych w niniejszym postępowaniu z dniem 6 marca 2014r., **PREZES URZĘDU**, działając na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stosownie do których, w wypadku zaprzestania stosowania przez przedsiębiorcę kwestionowanych działań wydaje się decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania, **ORZEKL, JAK W PUNKTACH I I II SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.**

- [18] Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Z kolei, stosownie do art. 80 ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

W świetle art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2013r., poz. 267 z późniejszą zmianą), do kosztów postępowania zalicza się m.in. koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Z kolei zgodnie z art. 264 § 1 ww. ustawy, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

⁴ Por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 lipca 2008r., sygnatura akt VI ACa 306/08.

⁵ Por. wyrok z dnia 13 stycznia 2009r., sygnatura akt XVII Ama 26/08.

W postępowaniu prowadzonym pod sygnaturą akt RGD.61-7/14/HK Prezes Urzędu orzekł w punkcie I i II sentencji decyzji administracyjnej, iż Grzegorz Sztuczka dopuścił się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Zważywszy na tę okoliczność, zważywszy także i na to, iż kosztami postępowania - wynoszącymi 26,60 zł (słownie: dwadzieścia sześć 60/100 złotych) - są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu z Grzegorzem Sztuczka, obciążono nimi ww. przedsiębiorcę.

Wobec powyższego, **PREZES URZĘDU POSTANOWIŁ, JAK W PUNKCIE III SENTENCJI DECYZJI ADMINISTRACYJNEJ.**

[19] Na podstawie art. 264 § 1 i art. 263 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst ujednolicony: Dz.U. z 2013r., poz. 267 z późniejszą zmianą) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyznaczył stronie termin 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na uiszczenie kosztów niniejszego postępowania w wysokości 26,60 zł (słownie: dwadzieścia sześć 60/100 złotych). Powyższą kwotę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O WARSZAWA 511010101000787822 31000000.

POUCZENIA:

Stosownie do treści art. 81 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Stosownie do art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, w wypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach postępowania, zawartego w punkcie III sentencji decyzji, należy wnieść zażalenie na nie do Sądu Okręgowego - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie tygodnia od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Roman Jarząbek
Dyrektora Delegatury UOKiK w Gdańsku

OTRZYMUJE:

Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe
„KAMDEX”
Grzegorz Sztuczka
ul. Zielona 10
77-300 Człuchów